

PO ITALIJANSKEM ŠKORNJU – Robert Radosavljevič April, maj 2008

Zgleda, da je pri nas postalo že pravilo, da skoraj do dneva odhoda ne vemo, kam se bomo zapeljali. Žena Irena je ob podpori sina Roka navijala za Rim, kamor pa se meni niti v sanjah ni ljubilo, saj se z avtodomom vztrajno izogibam velemest. AD moraš pustiti nekje v predmestju in s presedanjem po javnih prevozi doseči center. Za take obiske raje izkoristim katero izmed ugodnih agencijskih ponudb, ki poskrbijo za instant ogleda in ves spremljajoči transfer po razmeroma ugodnih cenah. Seveda sem moral v rezervi imeti vsaj nekaj alternativ, s katerimi sem najprej prepričal Roka in nato nama je družno uspelo še Ireno.

Rok, a nebi raje obiskali Mirabilandijo in se nato lagodno spustimo do Amalfijske obale, kjer bo čas za bazen, morje, sonce, ...? Irena, a se nebi sprehodila po Pompejih, se ustavila po nakupih v San Marinu in si privoščila večerjo ob romantičnih napolitanskih kanconah, ...? Uf, kako lahko je šlo, jaz si pa že ves teden razbijam glavo – Rim, kje, kako, kaj,... Pot je bila v dobrem dnevu domišljena, navigacija »Nuvi« polna, literatura in zemljevidi zbrani, AD očiščen, napolnjen in pripravljen za Giro di Italia.

Sobota 26.04.2008

Irena, Katja, Rok in jaz smo ob 9.00 krenili iz Kočevja. Pot nas je vodila preko Sodražice, Cerknice, Unca do Sežane, kjer smo pred italijansko mejo po stari navadi napolnili gorivo in nato via Ravena. Odločili smo se za avtocesto mimo Benetk, Padove, Ferrare in nato pred Bolognio zavili proti Ravenni. Po izvozu z avtoceste smo sledili smerokazu za Cervio in kmalu pred seboj zagledali veliko kolo EUROWHEEL. Ob 17.00 smo parkirali na nabito polnem PZaju pred zabaviščnim parkom, števec pa je pokazal 473 prevoženih kilometrov. Po okusnem kosilu smo se odpravili do vhoda, kjer pa smo izvedeli, da se

zabaviščni park zapre ob 18h. Kupili smo vstopnice za naslednji dan (26,50 € na osebo) in se vrnili pred AD, v veliko veselje roju komarjev, ki se bodo zagotovo še več generacij uspešno parili zaradi obilno zaužite slovenske krvi. Seveda smo se hitro premaknili v AD, kjer smo pred počitkom Katjo učili igrati tarok.

Cestnina:

- Unec – Sežana..... 5,85€
- Trst – Benetke 6,00€
- Benetke – Ravena12,00€

Pza Mirabilandija:

- 48 ur 10€

Koordinate vhod Mirabilandija:

-N44.3324°,E12.2686° **Prev.** 476 km

Nedelja 27.04.2008

Po zajtrku smo se ob 10h odpravili v zabavišni park. Že prej smo večkrat obiskali Gardaland, tako da je bil park Mirabilandija mladini všeč, saj ponuja nekaj novih in zanimivih adrenalinskih pustolovščin. Uspelo jim je celo mene zvleč na najbolj

preprosto obliko vlakca PAKAL, kar je bilo za en dan čisto dovolj. Nato sem bolj iz sence opazoval ostale, ki so se zabavali pri preizkušanju različnih naprav. Z Ireno sva si ogledala tudi Policijsko šolo, kjer kaskaderji z različnimi vozili pokažejo veliko poguma, znanja in spretnosti – vredno ogleda, obiskala 4D kino in še nekaj glasbenih predstav, posedala ob hladnih napitkih v prijetnih poletnih vrtovih in se ob 17h odpravila proti Adju. Tu sva ob 19h pričakala Katjo in Roka z večerjo. Zvečer sem še malo pogledal po parkirišču, odkril tri slovenske ADje, poklepetal z lastniki in po partiji taroka oznanil, da naslednji dan odpeljemo proti San Marinu. Mladina je protestirala in izglasovala, da odpeljemo šele ob 13h, tako, da sta naslednji dan do 12h še enkrat obiskala park.

Vstopnina v zabavišni park

- 26,50 € na osebo

Ponedeljek, 28. 04. 2008

Rok in Katja sta takoj po zajtrku odhitela v zabavišni park. Opazil sem, da je ponoči nasproti nas parkiral slovenski AD, žal pa si imena lastnika – občasno tudi forumaša, nisem zapomnil. Po opravljenih komunalnih zadevah naju je obiskal Slovenec iz tretjega ADja in se pozanimal za parkirišča in kampe v Rimu. Seveda sem mu z veseljem pomagal, mu predlagal nekaj PZAjev in kampov, ki sem jih imel pripravljene še preden mi je uspelo Ireno pregovoriti, da se Rimu izognemo. Ostalo nama je še nekaj časa, da sva se še enkrat sprehodila po zabaviščnem parku, ob 13h pa smo se odpeljali proti San Marinu.

Vožnja je bila kratka in je minila ob veselem pomenkovanju. Po prevoženih 70 km nas je Nuvi pripeljala do parkirišča št. 8 - Via Napoleon Bonaparte, na katerem je že bilo parkiranih nekaj ADjev. Parkirišče malo visi, zato so bili skoraj vsi na coklih. Potniki slovenskega vana iz GO so nam z roko pokazali do dvigal, ki so nas iz garažne hiše dvakrat

dvignila do starega mestnega jedra najstarejše evropske republike - San Marina.

Takoj za vhodom smo obiskali muzej mučilnih naprav, katerega sva si predvsem z Rokom natančno in z zanimanjem ogledala, nato pa smo se podali po ozkih in slikovitih uličicah, polnih turistov in trgovinic, mimo bazilike do gradu. Pohajkovanje po mestnih ulicah se je kmalu spremenilo v ogledovanje trgovinic. V eni izmed njih sem "for self defence" kupil leseni kij za beizbol, ki je dobil mesto za vetrobranskim steklom in mi je kasneje morda prihranil nekaj evrov. Po nekajurnem sprehodu in ogledu smo se utrujeni vrnili v AD, kjer sva z Ireno hitro pripravila večerjo. Utrujena mladca sta nato obsedela ob kartah,

midva z Ireno pa sva se vrnila še

obiskala edini še delujoči lokal, kjer sva se razvajala z odlično vročo čokolado in povprašala karabinjerja, ki je prišel popit večerno kavo, kje je najbližji

zobozdravnik, saj se mi je med kosilom odlomil del zoba in nisem vedel, kaj bo prinesla noč. Po vrnitvi v AD smo še skupaj odigrali nekaj partij taroka, nato pa sem oznanil cilj naslednjega dne – polotok Gargano, mestece Peschici. Spali smo dobro, čeprav je ponoči začelo deževati.

Cestnina:

- A 14 1,4 €

Parkirišče št 8:

- 24 ur..... 8 €

Koordinate parkirišča:

- N 43.9351°, E 12.4443°

Vstopnine:

- muzej mučilnih naprav...

..... 20 € / družina

- grad in antično orožje ...

.....4,5 € / oseba

Prevoženo: 70 km

Nekaj o San Marinu

Žepna državica sredi Italije San Marino velja za eno najmanjših držav sveta, ki pa ima kljub temu bogato zgodovino. Njena lokacija sega v južno Evropo, kjer jo v popolnosti obkroža Italija. San Marino je najstarejša republika, neodvisnost si je zagotovila davnega 3. septembra leta 301. Za njenega očeta se šteje Marinus, ki je v Italijo priplul z otoka Raba.

Nastanil se je v bližnjem Riminiju, danes ogromnem letovišču, kamor se poleti zgrinjajo nepregledne množice italijanskih dopustnikov, željnih zabave. Zaradi krščanskih pridig so ga kmalu izgnali na bližnjo planoto Mt. Titano, kjer je zgradil majhno cerkev. Tam je leta 301 tudi uradno nastala državica San Marino.

Danes San Marino šteje dobrih 27.000 prebivalcev, glavno mesto je San Marino, valuta evro, jezik pa italijanski. Za vstop v San Marino ni treba imeti potnega lista. Najvišji hrib je prav omenjeni Mt. Titano (749 m), na katerem stoji tudi zgodovinsko obzidje, ki je priljubljena izletniška in turistična točka. Z vrha obzidja je čudovit panoramski razgled na raznoliko pokrajino.

In kaj si velja ogledati v njem

Obisk San Marina vam ne bi smel vzeti več kot le nekaj uric časa, tako da se ga ne izplača zaobiti. Če se boste odločili za obisk, prav gotovo ne smete spregledati obzidja, vrat sv. Frančiška, Trga svobode, vladne palače, bazilike sv. Marina, trdnjave, lahko pa se odločite tudi za prosto raziskovanje slikovitih ulic, kjer je možen nakup najrazličnejših spominkov, ali pa se okrepčate v številnih gostinskih lokalih, v

katerih cene niso niti najmanj zasoljene.

Torek, 29.04.2008

Zbudili smo se v deževno jutro. Prav nič nas ni zadrževalo, da ne bi takoj po zajtrku zapustili opustelo parkirišče. Ob 9h smo že vozili proti jugu. Vožnja je potekala brez posebnosti. Do Ancone je bilo malo več tovornjakov, sama pot preko pokrajine Abruzzo pa je minila ob poslušanju CDjev, kupljenih v San Marinu. Za Pescara oleandre ob cesti zamenjajo borovci, ciprese in pinije.

Apulija, skrajni jug Italije, se mi zdi najlepši del Italije. Izraziti kraški relief daje deželici všečen in raznolik izgled, še posebej sama ostroga italijanskega škornja, polotok Gargano. Gričevnat polotok sestavljajo veliki gozdovi »Foresta Umbra«, obdani s skalnimi pečinami, belimi vasmí, širokimi peščenimi plažami in premnogimi kraškimi jamami.

Bela mesteca dajo obali poseben pečat. Mi smo po 466 km prišli do mesteca Peschici, ki leži poleg turistično bolj razvite Viesta na skrajnem rtu polotoka. Do mesteca pelje zavita cesta, ki malo spominja na cesto, ki vodi do Cinque terre. Pred mestecem smo s ceste opazili čudovito divje parkirišče čisto ob obali, ker pa smo potrebovali vodo in odtok smo se zapeljali do PZAJa v mestecu, ki stoji 150m od peščne obale in pristanišča, tik

ob vznožju griča, na katerem so postavili simpatično in lahko bi rekel tudi romantično belo mestece. Lastnik PZAja, starejši in zelo prijazen gospod, ki zna samo italijansko, nas je bil zares vesel. Ponudil nam je elektriko, vodo, vse odtoke, poleg tega pa nas je obdaril z zvrhanim naročjem okusnih, pred nami obranih limon, kot pikico na i pa je čakal v avtomobilu, da nas je lahko zapeljal na vrh mesteca, ki tako ali tako od PZAja ni oddaljeno več kot 15 minut hoje. Usmeril nas je v staro mestno jedro in nam še pokazal, kje se moramo vrniti, da se slučajno ne izgubimo! Peschici ima tudi dva avtokampa, oba pred vhomom v mesto, enega ob obali, drugega nad cesto. Samo mestece je zelo romantično, čeprav sva z Ireno dobila občutek, da tu urbanista še nikoli niso videli. In ravno to nama je bilo všeč, da se vsak na svoj način trudi in poizkuša zadovoljiti obiskovalca.

Z ženo sva še pozno raziskovala ozke uličice in poskušala začutiti preprosto, toda veselo italijansko podeželje. Vsaj izven turistične sezone je to tukaj še možno.

Cestnina:

San Marino – Gargano..... 21,90€

PZA Peschici: 24 ur 10€

Koordinate PZA:

PZA Peschici N 41.9457°, E 16.0109°, **Ob morju-divje** N 41.9426°, E 15.986°

Prevoženo: 466 km

Sreda, 30.04.2008

Po zgodnjem zajtrku smo na željo mladine odrinili na zahodni del italijanskega škornja, proti Neaplju in Pompejem. Za potnika na zadnji klopi je bil to najtežji del naše poti. Vijugasta cesta, ki je speljana po gričevnati in gozdnati notranjosti Garganskega polotoka, je najbolj zdelala Roka, tako da je kljub prizadevanju voznika, zapel prvi in zadnji stavek Rigoletta. Pri Foggii

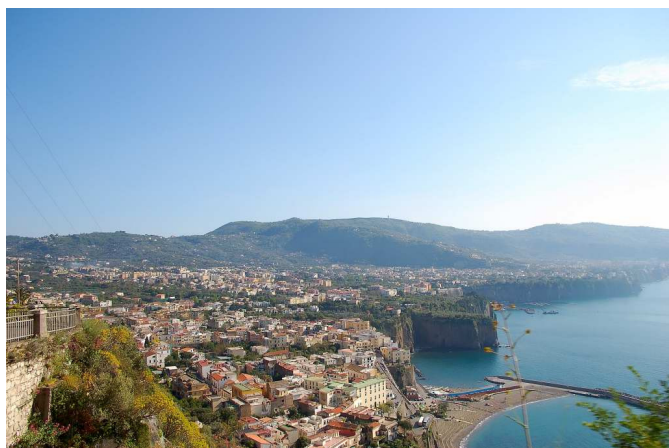
zapeljemo na avtocesto A16, ki pelje proti Neaplju. Ob straneh opazujemo polja, pokrita z ogromnimi vetrnicami, in kmalu dosežemo Apenine. AC jih skoraj neopazno prečka. Po slabih dveh urah nas Nuvi pri Palmi pošlje z AC. Cestninjenje je na tem izvozu samo avtomatsko, zato cestnino poravnamo s kovanci (7,90€) in odpeljemo proti Vezuvu. Kmalu pri prvih naseljih nas pričakajo veliki kupi smeti. Nekaj obvozov, »preračunavanj«, vprašanj za mimoidoče in stoječe, saj na koordinatah, ki sem jih vnesel v Nuvi, stoji veliko križišče s krožnim prometom. Prikupna policistka mi samo pokaže smer JZ in ob 14.30 stojimo sredi mesta v koloni Italijanov, ki se jim po naporni zimi mudi na dopust – tudi pri njih se začenjajo prazniki. S prsti nervozno potrkavam po volanu, ko gledam, kako milimeter levo in desno od našega ADja švigajo avtomobili in skuterji, oni za mano pa neučakano trobijo. Zavijem na prvo parkirišče, ki ga vidim ob cesti, parkirno mesto pa že leti proti meni, maha z rokami in kriči occupare. Na nesrečo govori tudi angleško in mi dopove, da za AD ni prostora. Prosim ga naj mi odpre zapornico, da na parkirišču vsaj obrnem. Med obračanjem nas starejši gospod z roko pokliče in nam pokaže parkirišče v senci pod košatim drevesom. Pove mi, da lahko ostanemo, kolikor dolgo želimo, samo parkiranje je za AD drago – 2,5€ na uro. Na vprašanje, kje so zgodovinski Pompeji, je samo čudno pogledal in pokazal z roko proti visoki živi meji. Glavo zarijem v živo mejo in kaj vidim?! Neumen kmet ima najdebelejši krompir! Parkirišče meji z zgodovinskimi Pompeji. Po polurnem iskanju in živciranju v prometni konici Pompejev mi niti na misel ni prišlo, da bi parkirišče zapustil. Zaklenili smo AD in si odšli ogledat Pompeje. Vstopnino 11€ na osebo sem plačal samo za Ireno in zame, mladina do 23 leta pa ima vstop prost. Škoda, da mi sicer prijazna prodajalka ni verjela, da ima tudi moja žena samo 22 let, kakor razglša vsakomur, ki jo povpraša po letih.

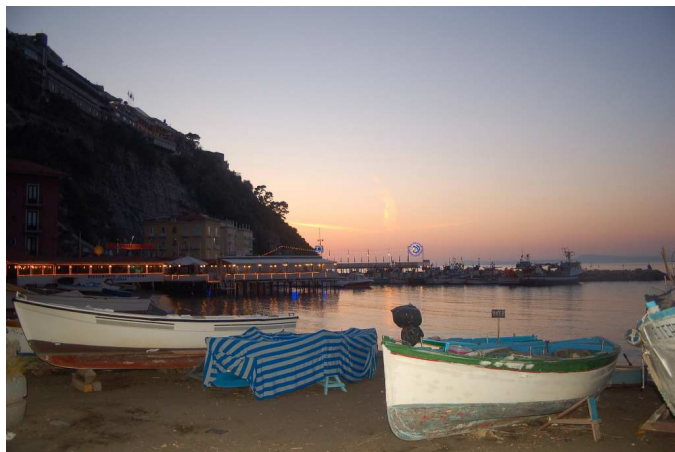

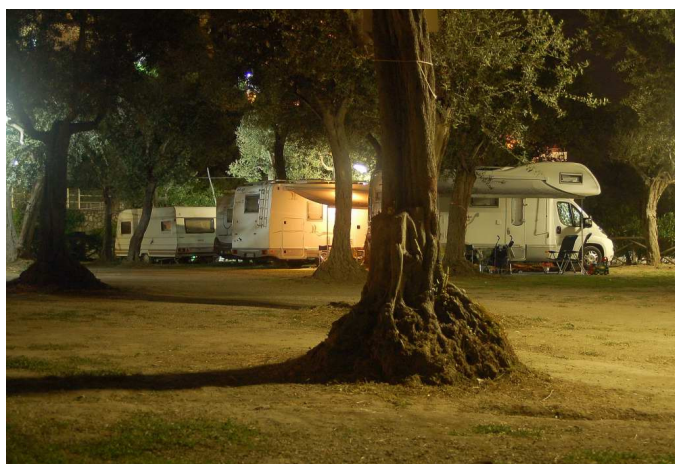
Ostanki antičnega mesta še danes pripovedujejo o tem, kakšno je bilo življenje v rimskem imperiju. Oboroženi z literaturo smo kako uro odkrivali dosežke rimske civilizacije, se potikali po izredno lepo ohranjenih hišah, pred velikim gledališčem Odeonom pa smo naleteli na slovensko skupino z vodičem, kateri smo se nato priključili in z njimi spoznali še preostale dele Pompejev. Med ogledom človeku nehote uide pogled na Vezuv. Od leta 79, ko je velikanski izbruh pokopal Pompeje in še nekaj okoliških mest in jih tako ohranil poznejšim rodovom, je vulkan bruhal še okoli stokrat, zadnjič leta 1944, povprečno vsakih 20 let. Madonca, saj že zamuja, sem oznanil in hitro smo odpeljali proti Amalfijskem polotoku.

Za cilj smo si izbrali Sorrento, ki je s svojo lego in transportnimi povezavami res idealno izhodišče za obisk cele amalfijske obale, vključno s svetovno znanim otokom Caprijem. Ne bom trdil, da je bila vožnja v gneči Italijanov prijetna, smo pa kmalu našli iskani kamp Nuba d'Argento na Via Capo, ki stoji ob cesti proti

odprl steklenico refoška, ki sem jo prav za to priložnost hranil v garaži. Po večerji sva z Ireno odšla na potep po Sorrentu. Mesto, čeprav malo preveliko, da bi bilo romantično, je všečno in prijazno do obiskovalcev. Iz ulic, sicer polnih različnih trgovinic, sva zaslišala prijetno napolitansko glasbo in sledil je prijeten in romantičen zaključek dneva.

Četrtek, 01.05.2008

spustila do пристanišča, kjer veliki hidrogliserji vkrcavajo trume turistov in jih vozijo na otok Capri, za kar se midva zaradi ogromne množice ljudi nisva odločila.

Massi. Vhod v kamp je pod ostrim kotom 180° , zato sem moral AD obrniti na naslednjem križišču in se potem spustiti po strmem in serpentinastem dovozu. Kamp stoji na strmem griču, ki se dviguje nad starim pristaniščem. Ima tudi bazen, zato sta Katja in Rok takoj povedala, da bomo tukaj prespali vsaj dvakrat. Kako sem si oddahnil in takoj

Cestnina:

Foggia – Pompei (izvoz Palma) ... 7,90€

Vstopnina: Pompei odrasli 11€

Parkirišče Pompei.....7,5€

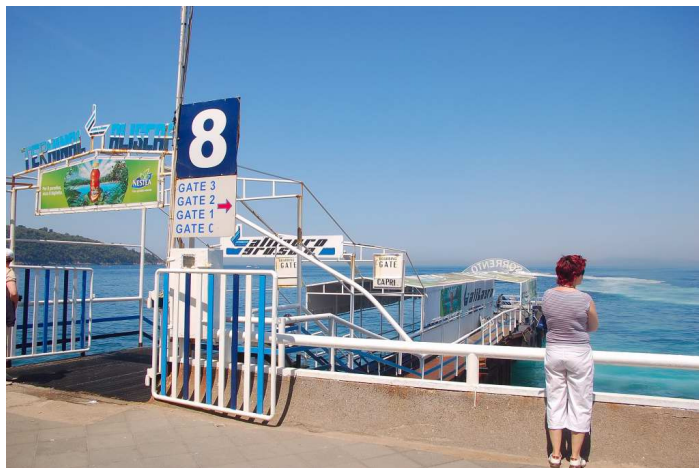
Koordinate:

Pompei - Parkirišče poleg zgodovinskih Pompejev – N 40.7494°, E 14.4971°

Sorrento - Camping Nuba d'Argento – N 40.6254°, E 14.3656°

Prevoženo: 315 km

Ker se nam ni nikamor mudilo, smo si privoščili daljši spanec. Po poznem zajtrku sva z Ireno odšla v mesto, drugi del posadke pa se je že pred nama odpravil do bazena, kjer se je nadaljeval sončnim žarkom. V mesto sva odšla brez načrta, saj sva si pred dolgo potjo proti domu želela preživeti prijeten in sproščujoč dan. Obredla vsa kar nekaj ulic in trgovinic ter nakupila nekaj spominkov in drobnarij, se

Raje sva se po mestu popeljala s kočijo, posedala po prijetnih vrtovih in kavarnicah. Prav prijetno je bilo. Popoldne sva v kampu tudi midva odšla do bazena s pogledom na Vezuv in Neapelj. Ko smo zvečer prišli iz večernega sprehoda, sem si še enkrat ogledal strm dovoz v kamp, saj mi je Jorik, ki je tačas užival v Provansi, poslal SMS, da moram ven speljati v prvo, drugače utegnem imeti težave.

Avtikamp:

Na dan - 8€ na osebo + 13€ AD

Petek, 02.05.2008

Zjutraj smo po opravljeni komunalni ob 8h zapustili kamp. Jaz v ADju, ostali pa peš, s kajlami v rokah. Na srečo sem bil zgoraj brez večjih težav, čeprav mi je ravno na zadnji serpentini, na najstrmejšem delu, prišel nasproti osebni avtomobil in sem moral ustaviti. Nove gume in seveda šoferjevo znanje so pripomogle, da 7,04 metrski AD ni zakopal, saj bi bil drugače v težavah.

Pot proti domu je potekala brez težav. Peljati smo nameravali do Benetk, kar pa se je kasneje spremenilo, tako da smo zaradi ženinih službenih obveznosti potegnili do doma.

Manjši incident se nam je zgodil le na Agipovem bencinskem servisu pred Bolonijo. Po točenju bencina sem poravnal račun. Med ogledovanjem displeja je inkasant spretno zamenjal bankovec za 100€, ki sem mu ga dal, z bankovcem za 20€, kar takoj nisem opazil in sem mu izročil še enega za 100€. Ko sem pospravljaj denar v denarnico, pa sem videl, da me je »nategnil«. Zagrozil sem mu, da bom poklical policijo. Morda se je ustrašil moje odločnosti, ali pa kija za bejzbol, ki je bil še vedno za vetrobranskim steklom, tako da mi je takoj izročil bankovec za 100€ rekoč, da sta se dva držala skupaj. Pristopila sta še dva uslužbenca in začeli so glasno kričati in kazati, naj že enkrat odpeljem. In naj še kdo reče, da je jug Italije nevarnejši od severa. Morda bo res držalo, da ima na jugu turizem v rokah mafija, katera budno pazi, da se kokoši, ki nosi zlata jajca, nič slabega ne zgodi.

V Benetkah na Tronchetto smo parkirali ob 17h in se odpravili z Vaporetom na ogled Benetk. Opazili smo, da so od našega zadnjega obiska spremenili nekatere številke prog, tako sedaj iz Tronchetta na trg sv. Marka vozi št. 2. Prijetno topli sončni žarki in čudovita večerna svetloba sta naredila obisk še lepši, žal pa smo morali prvotni načrt, da v Benetkah prespimo, spremeniti. Ob 20.30 smo odpeljali proti domu. V Kočevje smo po prevoženih 1068 km prišli ob 24.00.

Cestnina:

Sorrento – Benetke – Unec 53,05 €

Benetke:

Vaporeto 24 ur 16 €/na osebo

PZA Tronchetto 21 €

Prevoženih: 1068 km

POVZETEK:

Skupaj prevoženih..... 2394 km

Cestnine 108,20€

PZA in P 55€

Kampi 80€

Vstopnine 148€

Vaporeto..... 64€

Gorivo 418€

Skupaj 873,20€

Koordinate:

Vhod Mirabilandija

San Marino

Peschici

Pompei

Sorrento

Benetke

- **PZA (10€/48 ur):** - N 44.3324°, E 12.2686° / voda, odtok

- **Parkirišče št 8 (8€/24 ur):** - N 43.9351°, E 12.4443°

- **PZA (10€/24 ur)** - N 41.9457°, E 16.0109° / elektrika, voda, odtok

- **Ob morju-divje** - N 41.9426°, E 15.986°

- **Park. poleg Pompejev (2,5€/ura)** – N 40.7494°, E 14.4971°

- **Camp Nuba d'Argento (40€/dan/4 os+AD)**–N40.6254°, E14.3656°

- **PZA Tronchetto (prvih 12ur - 21€, vsakih naslednjih 12 ur - 16€)**
- N 45.44125°, E 12.30495° / elektrika, voda, odtok

Robert Radosavljevič april, maj 2008